

ЗДРАВΟΣЛОВИЕ.

или

КАТО КАК МОЖЕ НѢКОЙ ДА СЕ ЛѢКУВА САМ

Оште в първата си книжка на „Нова-Свѣтлина“ от 1891 под заглавие на члена „измѣнението“, ние казахме, че нашия труд ще бъде за в полза на душата и на тѣлото. В това отношение ето што казвахме тогава:

„В всичкиа си живот человек е длъжен да се старае за двѣтѣ тѣзи негови части: тѣлесно той трѣба да гледа да бъде здрав, ако иска да прѣкара благополучно живота си; душевно той трѣба да знае като как да постѣпва, за да избѣгне отговорността коіато му се налага от неговата свободна воля.“

Тѣзи двѣ нѣшта дѣйствително стоіат тѣй едно спрѣмо друго дѣто ще каже нѣкой, че тѣ са нераздѣлими. При всичко туй тѣ са положени много на раздалеч едно от друго ѳтносително по тѣхнитѣ свойства.

Водими от това, оште и от привычката на хората, които, по положението си, се стреміат повечето да знаіатъ нѣшто по-точно и по-положително за тѣхното здравие, от колкото за способноститѣ на душата, ние се рѣшаваме за третіата тѣз година да прибавим един особен отдѣл, който да се занимава специално с здравието; отдѣл, когото и поставіаме под заглавие *здравословие*.

Но, за да може человек да вникни, поне колко годѣ в болното человекеско положение, той трѣбва прѣдварително да знае горѣ-долу, като от какво се

състои чловѣкъ и като как е неговото физиологическо положение в здраво време.

Чловѣкъ, както всѣкъ знае, се състои от една част кости, които са твърдата част от тѣлото, и служат като подпорка и прѣграда на най-деликатнитѣ вътрѣшни органи; от една част мека материя, коіато се състои от маст, ципи и мѣса, особено мисци, и служи да даде образен изглед на тѣлото.

Както коститѣ тѣй и другитѣ части на тѣлото се подкрепіат и подновіават от една тѣчна материя—назоваема кръв, коіато се нахожда в особни съдлини назоваеми *кръвни съдлини*, или *кръвна система*.

Както кръвта служи за подкрѣпление и подновіаване на анотомическитѣ тѣлесни части, тѣй и ней в съшто едно отношение, служат хранителнитѣ сокове които от стомаха и червата прѣминуват в *кръвнитѣ съдлини* прѣз едни други съдлини назоваеми *лимфатически*. Слѣдователно за да може кръвта да бъде в добро положение, хранителнитѣ сокове трѣба да бъдат ежедневно подновіавани, то е ежедневно чловѣкъ трѣба да се храни за да бъде в добро здравие.

Но за да могат *пиштеварителнитѣ съдлини* да изработіат храната тѣй дѣто тѣа да може да бъде преобърната в лимфа от *лимфатическитѣ съдлини* и в *кръв* от *кръвнитѣ*, то се изисква опште едни особни съдлини назоваеми *нервически съдлини* или *нервическа система*, които се считат като основа на жизненната сила и като управители на всичкитѣ тѣлесни органи и физиологически дѣйствіа.

Както в *кръвнитѣ съдлини* кръвта се прѣобръшта непрѣстанно и дава своитѣ нуждни материали на всѣкъ орган, тѣй и тук в *нервнитѣ съдлини* се прѣобръшта непрѣстанно една тѣчност коіато дава *потик* на *дѣйствие* във всѣка тѣлесна част, и коіато ученитѣ наричат *нервическа сила*.

Между тѣзи двѣ системи, *кръвна* и *мозъчна*, се изисква съштествуванието на едно редовно равновѣсие, ако искаме тѣлесна ни организм да си върви в

своѣа естествен физиологически ред, и човек да бѣде здрав; в противен случай физиологическиа ред се побърква, и човек от здрав, става болѣн. С други думи, човек трѣба да изучи да поправліава природнитѣ свои закони, ако иска да запази това равновѣсие, или да го поправи когато то се побърка.

В нормално едно положение, естеството само показва на човека като какво се изисква: като огладнѣе, той търси да ѣде; като ожеднѣе, той търси да пие. Тѣзи инстинктивни стрѣмления показват естествено човеку като какво трѣба да извърше в нормално положение за да се запази жизненното равновѣсие, което штом се побърка, напротив, охотата прѣстава, жажда понѣкога повече се поіавіава, топлината или студенината се усиловат, наедно с други нѣкои признаци—чрѣз които природата търси да поправи аномалното си положение.

И тѣй, било то в нормално положение или в ненормално, в всѣки случай природата сама ни показва пътя чрѣз когото ние можем да ѣ спомогнем—стигание да умѣеме от нейния език, и да знаеме като какво дѣйствие се изисква за да ѣ се помогне.

Тѣлесното нормално положение зависи от редовното изпълнение на двѣ физиологически дѣйствия, които се извършват чрѣз *сѣединението* или *уподобението* на разнообразнитѣ хранителни нѣшта с тѣзи на живото тѣло, и чрѣз *разединението* на тѣлеснитѣ елементи които прѣстават от да бѣдат веки подобни с тѣлеснитѣ начала, от които тѣ се отдѣліат като земат едно положение, което ако и да не е като началото на минералитѣ, поне се приближава чрѣз свойството на кристализациата.

И тѣй анатомическитѣ елементи имат за свойство непрѣстанно да се сѣединіават със вѣштествата, които се попиват посрѣдством андосмоза, оште тѣ имат за свойство да изоставіат съвременно, чрѣз разединението, началата, които изхождат чрѣз ексосмоза.

Андосмоза и ексосмоза са двѣ противоположни тѣлесни свойства: едното води хранителнитѣ елементи към вътрѣшността за присъединение, а другото води непотрѣбнитѣ веки частици от разединението към външността.

Излишнитѣ тѣлесни непотрѣбни веки частици за тѣлото, изхождат чрѣз особни канали, които са: кожното испарение, пикочния, пищеварителния, и дишателния канали.

ЗДРАВІЕ И БОЛѢСТ.

Природно чловѣкъ е създаденъ здрав. Болѣстта си ѿа печели той от неговото не добро поведение или незнание.

Изобшто болѣститѣ са слѣдствие на едно немѣрено ѣденіе и пианіе, и на едно тѣлесно изложене под един нездрав климат, една негодна температура, или на нѣкои болѣзнави зародиши. Тѣзи са, горѣ-долу, най-главнитѣ причини на болѣститѣ.

Дѣйствително ако хвърлимъ единъ погледъ върху живота когото живѣеме и върху този, като какъ трѣба да живѣе чловѣкъ, за да бѣде здравъ, то ште намѣримъ че ние изобшто сме в този пѣтъ в който не можемъ да бѣдемъ здрави.

У насъ най-негоднитѣ и неупотрѣбителни нѣшта, по обичай, ставатъ най-нуждни, важни и употребителни. Много хора са съгласни да се лишатъ от хлѣбъ, което е собствената храна за тѣлото, от колкото да се лишатъ от тютюнъ, вино или ракиа, които са съвършено противни на здравіето. Додѣто хората у насъ живѣѿаха по-просто, по-природно, тѣ бѣха по-здрави; от както начнаха да влазіатъ в криворазбраната цивилизация, под влианіето на спиртовни, кафеѿни и други питиета, както и разни пушенна, от както начнаха да се хранѿатъ повечето с мѣсо, за да закоравѿаватъ, от колкото с растителни вѣштества; от тогава болѣститѣ

са умножиха. Ето што е човек да се води по истинственитѣ нѣшта, от колкото по природнитѣ.

Научно е веки доказано че охтиката се умножава и развива много повече под режима на мѣсоѣдството, от колкото под сѣка друга постна храна.

За да дадем добър един потик в развитието на тоѣа важен за живота прѣдмѣт, ние ще се постарееме да извлечем мнѣниата на най-добритѣ писатели, които се са занимавали с човѣческата храна: като каква трѣба да бѣде тѣа за да се съхрани здравието на човекѣа и да се продѣлжи живота му.

Храната.

Храна се назовават тѣзи нѣшта които, изложени в стомаха, чрѣз смиланието могат да се уподобѣат и да подправѣат загубитѣ што извършва тѣлото чрѣз живота.

Най-добрата храна што подобава на новорожденото дѣте е млѣкото на майка му, или на дойката му. Неговото сукание трѣба да става начесто, най-паче в първитѣ мѣсеци; при сичко туй не е никога нужно штото да му се дава цицата повече от осем пѣти в двадесет четири часа; в случай, че се случи да ѣа поиска в това растоѣание повече пѣти, то може да му се даде малко захарена вода, а по-късно, малко ѣучемичена или хлѣбена вода.

Изобшто, времето за отбивание на дѣтето от сучението, е към деветѣх мѣсеца; то от третѣа мѣсец трѣба да начне да привиква малко по малко на чорбаливи нѣшта, из начало постни по-сетнѣ мазни. По-дир това вѣки може да начне да навиква на сѣкакѣв вид храна.

От една година нататѣк, то може да начне да се храни 4 или 5 пѣти в день; ноштем, малко хлѣбна вода или само просто захарена вода е достаточна да погаси жаждата му.

Към двѣ годишната си възраст, то веки може да ѣде от сичкитѣ ѣстиета што се нахождат на трапезата; при сичко туй, да не забравяме, че растителнитѣ нѣшта, му са по-сгодни и по-полезни от мѣснитѣ.

Сичкитѣ растителни нѣшта што служат за хранило на чловѣка, са безцѣнни относително здравие-то на чловѣка. Мѣсото е по-раздражително и по-распалително от колкото растителнитѣ. Но, тѣзи послѣднитѣ произвеждат една по-тиха кръв, тѣ укротяват вътрѣшнитѣ движения, и намалиават физическата и морална раздражителност. Мѣсото произвежда повече кръв и храни повече, при сичко туй то изисква повече работа и упражнение, без което чловѣк става пълнокръвен.

„Тѣзи што са си продължили най-много живота, казва Уфеланд, са живѣли почти единствено от растителна и млѣчна храна. Брахмитѣ, които, по тѣхнитѣ религиозни правила, не се хранят освѣн с растителни вѣштества, достигат почти сички до една възраст сто годишна.“

Хората и животнитѣ, што се хранят с мѣсо, са силни, буйни, прѣстрастни; коги тѣзи што се хранят с растителни вѣштества, биват наклонни към кротостта и покорността. Дѣцата които са привикнали от рано да ѣдат много мѣсо, стават корави, но съвременно прѣстрастни, буйни и груби.

„Мѣсото не трѣба, казва Уфеланд, да се позволява на дѣцата прѣди да им поникнат зѣбитѣ, то е, около първата година.“

Мѣсото е сѣкога повече наклонно към гниение от колкото растителнитѣ вѣштества; послѣднитѣ тѣзи напротив, обемат в себе си една каква годѣ киселина, коіато като въспира гниението, наш най-вѣрл неприател, съвременно и поправя поврѣдитѣ му.

„Понеже растителния режим съдържа в себе си най-добритѣ хранителни качества, казва Бернарден де Сен-Пиер, то ште бѣде най-добрѣ дѣцата да се отхранват в него, понеже той влияе тѣй благополучно

върху хубавината на тѣлото, както и върху спокойствието на душата.

„Този режим продължава дѣтинството, и, слѣдователно, чловѣческиа живот. Аз срѣхнах подобен един примѣр в едно младо Англичанче, което бѣше 15 годишно, пѣк показваше че е 12. То имаше един твърдѣ интересен образ, здравие твърдѣ добро, и характер прѣвѣсходно приатен. То ходѣше много и никога не се сърдѣше, каквото и да му се случеше. Башта му, който се именуваше Г. Пигот, ми казваше, че той го е възпитал съвършено по питагорическиа режим, на когото той бил узнал добритѣ дѣйствия чрез собственна опитност. Той бѣше си съставил едно мнѣние да похарче една част от своето имание, което бѣше значително, за да постанови, в английската Америка, едно дружество, което да се занимава да отхранва по съштия питагорически режим дѣцата в Американскитѣ колонии по сичкитѣ занаяти што интересуват земледѣлчеството. Дано сполучи тѣзи отхрана, знаменита в най-добритѣ древни дни! Тѣа не е по-малко полезна за един военен народ, както и за един земледѣлчески“.

От питагорическата секта са произлѣзли: Епаминонд, славен по неговитѣ добродѣтелни нѣшта, Архитас, по неговото устроумие в механиката; Милон от Кротон, по неговата сила, и съштия Питагор, най-хубавиа чловѣк на времето си и, без противорѣчие, най просвѣтениа.

(слѣдва.)

МАГНЕТИЧЕСКИ ЛѢЧЕНИЯ

Против

Недоброото положеніе на нервитѣ или нервическитѣ болѣсти
(neurosthenie).

(Извлѣчение из Магнетическиа вѣстник).

Под думата „нервически болѣсти“ се проумѣва един вид разнообразни болнакави признаци върху ор-

ганизма без никаква материална вреда.— „Безпокоен съм, раздразнен съм нервически, скърбно ми е, сърдцето ми е стиснато, страшно ми е, страдам, имам болки на вред, и при сичко туй не мога да опрѣдѣля што имам“, това обикновенно казват тѣзи, които страдат от нервитѣ си, без да имат нѣкой орган поврѣден. Тавно едно смущение съществува, но като е в нервитѣ, то се не вижда.

Най-обикновенната причина на тѣзи болѣсти е едно изнемоштение и умориаване на нервическитѣ части по слѣдствие на едно физиологическо или умствено прѣсилване от едно дълго безсъние, от надѣжди несполучени, от силни смущения, от печални случки, и прч.

Обикновеннитѣ признаци, ако и да са дѣйствителни, са повечето фантастически; понѣкоги тѣ изчезват, а понѣкоги се измѣняват. Тѣ се състоят от главоболіе из цѣло, или от полуглавіе, от болки в тила на врата, в космитѣ на главата, от безсъние, трудни съништа, от многосъние денем подир ѣденіе, от болки по гърба между плѣштитѣ, или около бѣбрецитѣ, или между ребрата, от една коприциозна охота, от болки на стомаха, от подиганіе, оригване, бѣлвоч или запор, от една умствена поврѣда, едно непомнѣніе, от едно общо отмаление, от една раздразнителност, безпокойствие и страхотия, от една ипохондрия с мисленіе и еднообразен характер, и прч.

Всичкитѣ лѣкари, като припознават днес, че лѣчението чрѣз лѣкарства не дава никак добри слѣдствия относительно до тѣзи болѣсти, прибѣгват към естествени нѣкои срѣдства, които са прѣдпочитителни, понеже са по-малко опасни; но за зла чест често и тѣхнитѣ подобрения биват временни и без никакво основно излѣчение.

На нѣкои си лѣкаритѣ прѣдписват, в това отношение, уединеніето и спокойствието, на други пътешествиата и развлѣчениата, физическитѣ упражненія, като гимнастиката, плаваніето, дългитѣ расходки, на

чист въздух; на конец трианието, електрическитѣ бани, идротерапиата, внушението, и прч.

В повечето случаи, нервическитѣ смуштения прѣминуват скоро под дѣйствието на магнетизма употребен методически. В разни книги и вѣстници, магнетизаторитѣ разказват с стотини излѣчения чрѣз този начин. Обикновено достатъчно е да се укротят нѣкои органически дѣйствиа на които дѣйствуването е много голѣмо и да се разбудат повърхностно изцѣло всичкитѣ органически дѣйствиа за да се введе равновѣсието на силитѣ от което зависи физическото и морално здравие.

Употрѣбете едно от слѣдуиуштитѣ срѣдства, и в случай на недостатък, употребете и другитѣ.

Человѣчески магнетизм.— Ште се поставиш срѣшту лицето на болния, прав или сѣднал, и ште начнеш изцѣло да укротиаваш дѣйствиата на нервическата система чрѣз пасси (движения на ръцѣтѣ от горѣ на долу) твърдѣ медленни от главата до стомаха, сетнѣ от гърдитѣ до краката. Поставете си ръцѣтѣ за нѣколко време върху гърдитѣ, върху стомаха, върху корема и върху колѣнитѣ. По сетнѣ разбуди организма чрѣз дълги и медленни пасси от главата до краката. Най-сетнѣ, постави се от лѣва страна на болния и извърши кръгли и дългнести растривания по грѣбнашката кост от горѣ до долу.

Когато се нахожда болка или увеличение дѣятелността на нѣкоѣа служба от органическитѣ дѣйствиа, то укроти, като поставиш ръцѣтѣ си, или ръката си върху болното мѣсто. Напротив ако съществува атония (безсилие), то разбуди чрѣз леки трианиа и чрѣз отправление от далеч върховетѣ на прѣститѣ към органа или мѣстото, което искаш да разбудиш.

Наконец, подир едно дѣйствие от 15 до 30 минути, свърши чрѣз дълговати и бързи дѣйствиа на ръцѣтѣ (*passes*) от горѣ до долу.

Особенно из начало, изисква се кротко, тихо и медленно дѣйствие, и катадневно; по-послѣ от два

дни на два дни; оште по-послѣ, по-нарѣдко, то е, колкото болката отива по-добрѣ толкова дѣйствиата може да се извършват по-нарѣдко.

Земниа магнетизм.— На повечето от тѣзи които са чувствителни (*sensitifs*), атмосферическитѣ измѣненія, а особено магнетическитѣ земни тѣчения, влиаѣат много.

Ношното си лѣгалиште го постави към направлението на меридиана, тѣй штото главата да гледа към севѣр; при невъзможност, постави го от изток към запад, като гледа главата към изток. Денем, в време на работа, постави се тѣй штото лицето ти да гледа към севѣр, или към изток.

Спомагателни срѣдства.— Магнетисана вода за пианіе, или чрѣз челоуѣческия магнетизм, или чрѣз земниа. Сутрина и вечер мианіе с студена магнетисана вода. Храна повечето лека от колкото тежка, без раздразнителни или распалителни нѣшта, и ката день в опрѣдѣлен час; упражненія и расходки на открит чист въздух — без уморіаваніе.

Излѣчителни примери.

Излѣчителнитѣ примѣри относительно до тиа болѣсти назоваеми изобшто „нервически болки“, са многочисленни в магнетическитѣ аннали. Слѣдователно ние ште се задоволим да изложим нѣколко от тѣзи што сме излѣкували.

1. — Госпожа К..... 40 годишна с тѣлосложение лимфатико-нервическо, страда от прѣз Іуниа 1884 година от разни нервически смуштения, слѣдствие на силни скѣрбни удари.

Първо и първо тѣ са неопрѣдѣлителни усѣштенія с малке болки в главата; струва ѣ се, че нервитѣ ѣ се опинат и свиват, че черепа ѣ на главата се издига и мозака ѣ се *испразва*. Всѣкога в безпокойствие, тѣа не може да събере идеитѣ си и чувствува, че ѣ липсва нѣшто в извършванието на интелектуалнитѣ ѣ способности. Към Октомври мѣсец положението

й се подобрява малко нѣшто за да се усили повече в началото на мѣсецъ Іануари.

От това време скърбността се умножава: тѣа пада в едно отчаіаніе и от день на день начинава да се мисли, че е луда; безпокойствието се замѣстѣа от едно страшно впечатление почти постоіанно; мечтанието й се побърква, и днем и нощем тѣа бѣлнува. Прѣз денѣа много пѣти, се іавіават силни нервически кризи от които тѣа става като умаіана и упоена, чувствува едно стѣгание в заднитѣ части на главата и спазми по членоветѣ. В растоіаніе на 15, 20 минути, кризата прѣстава, като остава едно главоболие и едно убѣхтвание в мозѣка от два до три часа. Тѣа се чувства оште като сбѣхтана на врѣд, с хвучение на ушиѣтѣ. От нѣколко недѣли тѣа се оплаква от една болка што се е поіавила в 7-та грѣбнашка кост и се раздава кѣм рамената, като вѣтрѣшната лѣва страна е достатѣчно чувствителна; безсѣние и стрѣскание като спи.

Постоіанно тѣа е под влианіето на една вѣтълпена идеіа, коіато тѣа не може да изгони: тѣа се плаши, и воліата й е безсилна за да противостои на туй завладение, което іа тласка неизбѣжно кѣм лудината.

Доктор Тесиер, от Шаврош (Allier) лѣкува болната чрѣз укротителни срѣдства, които остават безполезни, понеже болката се умножава.

При всичко туй положение, охотата оште е задоволителна, смиланіето става медленно, но без никакво стѣснение, физическитѣ сили се съхраніават; освѣн оплакваниата й, на глед тѣа не се вижда твѣрдѣ болна.

Болната дойде в магнетическия институт на 25 Марта. Чрѣз напрѣки пасси, и чрѣз поставіаніето послѣ на рѣцѣтѣ, аз поолекчавам главата й; по сетнѣ правіа дълговати пасси за да поправіа крѣвообраштеніето; незабавно се поіави едно доволно значително подобрене. В продължение на 8 дни, тѣа съвършено се поправи—без никаква по-нататѣшна поврѣда.

2. — Госпожа М..... 39 годишна, продавачка в един малък градец, страда от дълго време от разнообразни смущения.

В начало болката е била нарѣдко и твърдѣ слаба; но от нѣколко години тя е станала нетърпима. Най-паче стѣгане на под лъжичката, от дѣто болката се раздава по корема, по гърдитѣ, около снагата, по гърба и плѣштитѣ, и по врата. Сърдечно стѣснение и кѣуткане, трудно дихание. Трудно мѣлене на ѣстието, апетит каприциозен, често се появяват подигания и бълвочи. Глава тежка, замаiana с разбъркани идеи и погрѣшна памет. Непрѣстанно безпокоителна и безсънна; всичкитѣ тѣзи признаци се увеличават от малко едно прѣсилване и нервически кризи се проявяват.

При сичко туй нейно положение, което не заплашва живота ѝ, на глед тя пълнѣе и се вижда да е добрѣ.

От 4, 5 години тя се е лѣкувала под разни начини без никаква полза.

Тя дойде при мене на 8 Май 1885 г. Аз ѝ магнетисвах два пѣти в денѣ като исках да разбуда нервическата ѝ система. Очитѣ ѝ се захлѣупваха и тя ставаше като полузаспала, като догаждаше една силна горѣштина по сичкото си тѣло.

От първия денѣ оште охотата се поправи и смиланието на храната се подобри с намаление на болкитѣ. В една недѣля растоianie, подир една малка реакция, болкитѣ значително намалиха: тя се чувствува по-силна, и ходи денем тѣй, дѣто по-прѣди не можаше. Сънѣа е добър, идеитѣ по-чисти и паметта задоволителна; нѣма като прѣди стѣснение, и корема, който бѣше подут, е изпаднал 8 сантиметра. На 24 Май, то е, подир 16 дни, тя остави веки магнетизациата под едно твърдѣ добро положение.

От това време до сега Госпожа М..... не е почувствала никаква врѣда относително до нервитѣ си, които ѝ правиха живота неносен.

3.—Г. Сиврет, 21 годишен, от Ерсей, страда оште от 14 годишната си възраст от една слабост в бъбрецитѣ и в краката. Това негово положение се отдаваше на възрастта му и на неговото умствено прѣсилване.

В 16 годишната му възраст безсилието се увеличи до един обезпокоителен размѣр с безсилие на очитѣ; на 19 годишната му възраст, физическитѣ безсилиа се сплитат с безсилието на ума и с едно специално нервическо положение: изгубване на паметта с невъзможност да събере двѣ идеи за определение; значително намаление на гледанието, голѣма чувствителност и трѣперание, безсъние и ноштни изнемоштения. Блѣднав и прѣгърбен, едвам се крѣпи; принуден е да напусне училиштето и да се установи в дома си. Лѣкуван с тонически срѣдства, положението му много малко е било подобрено. Ноштниѣ изнемоштения съпътствуват и паметта не е никак поправена, гледание слабо, силна чувствителност, хранителното млѣние медлено, апетит каприциозен и безсъние; понякоги главата му се вижда като тежка и замаиана а по нѣкоги, като че е празна.

Разнитѣ лѣчения што е опитал, като са останали почти без никакво добро слѣдствие, той пожелава да опита и магнетизма, и тогива дохожда при мене.

Той дойде на 17 Јуни 1835. Аз го магнетисвах почти ката день, и силата му дохождаше от день на день. На 2 Августа, като ми отпусна едно свидѣтелство, той се отправи за отечеството си под едно твърдѣ добро положение. Охотата поправена, сънъ спокоен, гледанието послабо, паметта съвършено поправена и ноштниѣ изнемоштения значително намалени.

Неговото положение по-сетнѣ се оште поправи, тъй штото той като дохожда често в Париж, не забравя никога да дойде да ми поблагодари.

4.—Г. Гаспар, 63 годишен, професор в училиштето на Шартр, страдаше от нѣколко години от разнообразни смущения, които, ако и да не бѣха опасни за живота му, не бѣха до там утѣшителни.

Чувствителността му бѣше на върха си. Най-малкото стрѣскание: едно ненадѣйно извѣстие или срѣщтане, гласа на един звънец, му произвеждаха без друго едно стѣснение върху епигастра, едно тупкание на сърцето и една горѣштина в главата, с едно изобшто неподобрение, което се продължаваше нѣколко време.

Вън от тѣзи случки, той почти постоянно чувствуваша едни болки по всичката си снага, а особено в дѣсна си крак и в петата: сърдечни тупкания, хранително млѣние медлено, каприциозен апетит. Слабост в бѣбрецитѣ и в краката, сънъ неспокоен от разни съништа, смутени идеи и памет отслабната.

При всичко туй негово недобро положение, той изгледва да е силен и добръ; при всичкото си туй страдание, прѣз тритѣ четвъртини от времето, той слѣдваше да си гледа работитѣ.

Като ми писа нѣколко пъти за да ме пита относително до положението си, най-сетнѣ той сам дойде на 23 Май 1885 г. за да прекара празницитѣ на петдесѣтницата, с надѣжда, не да се излѣкува, но да си подобри до нейдѣ положението.

Аз го магнетисвах два пъти в день, медлено до колкото бѣше възможно, за да дам покой на нервитѣ. Дѣйствието бѣше незабавно. Без да усѣти никаква реакция, което е рѣдко нѣшто, той се нахождаше по-добръ от утрината до мръкнало, и на петия день той си замина в едно задоволително положение.

Ето потвърдението, што ми връчи прѣди да тръгне.

„Провѣзгласявам, че магнетизациитѣ извършени върху мен от Г. Диурвилла, произведоха, в продължение на пет-дневно лѣчение, много добро слѣдствие относително до моето здравие.

„Считам се честит да изразя към Г. Диурвилла моѣта дълбока сърдечна признателност, за улекчението, што той можа да ми произведе чрѣз магнетическата си наука.

„Гаспар, професор на живитѣ езици.“

От това време, Г. Гаспар слѣдва својата професия без никакво затруднение. От 1888 г. той е в Париш и неговото здравие е добрѣ до възможност.

5.—Г. Шове, 27 годишен, из Париш, улица Хал, тѣлосложение лимфатико-нервическо, страда от 5, 6 години от разнообразни болки, като: болки в бѣбрецитѣ и по снагата, умориаване и тегота върху плѣшитѣ, трудно млѣние, охота недобра, запор, тежест на главата, беспокойствие и недобро расположение.

При всичко, че не бѣше никога съвършено добрѣ, той рѣдко падаше на лѣглото.

Той се яви в клиниката на магнетическото Француско общество, на 24 Февруарий 1889 г. за да се подложи на магнетическото лѣчение. Той се магнетисва от Г. Конарда и от мен.

Подобреннето се яви опште от начало, и излѣчението му скоро се доби. На 30 Марта, той веки бѣше съвършено добрѣ, дѣто и остави лѣчението.

На 11 Май той потвърдиава лѣчението си с слѣдуиуштето писмо:

До Г. Діурвилла, общт секретар на *магнетическото Француско общество*.

„С голѣмо задоволение имам честта да ви уведомя за моето съвършено подобрене.

„Считам се за благополучен да ви извѣстия това добро слѣдствие, понеже като страдах от дълго време в бѣбрецитѣ, аз не можах да се надѣвам на едно тъй скорошно и съвършено излѣчение. Слабостта която имах в краката си, тоже изчезна; тъй штото мога свободно да си върша работата.

„Моля ви бъдете тъй добри дѣто да принесете благодарениата ми на магнетизаторитѣ от Вашето общество и да публикувате това писмо, чрѣз което искам да дам потик и чест на една наука от коіато чловѣштината очаква такива голѣми услуги.

„С почитание и прч.

„Е. Шове, син.“

6. — Госпожица Бріун, 19 годишна, страда от двѣ години от разни безпокойствия. Мѣсечинитѣ ѝ не идат от една година; охотата е почти никаква; хранителното млѣние трудно, и главѣта ѝ всѣкога тежка. Тѣа често усѣшта болки в стомаха, невралгии, безпокойствие, тѣй штото слабостта, што има, не ѝ позволява да може да работи.

Тѣа дойде в клиниката на магнетическото Френско общество на 3 Ноември 1889.

Из начало оште подобреніето се поіави; охотата се поіави, смиланието се усили, и повечето болки които се іавіаваха, се намалиха. На седмото магнетисване, мѣсеченитѣ ѝ додоха, на деветото тѣа бѣше веки съвършено добрѣ и напусна.

7. — Госпожица Хуот, учителка, страдаше от три години насам от разни смутителни болки, като: главоболие, безсъние, трудни съништа, неохотие, сънъ подир ѣденіе, запор, обща слабост, раздражителност и ипохондриа, и прч., за които тѣа се е лѣчила разноеобразно, по обикновенния начин, без да получи нѣкаква полза.

Наконец тѣа дохожда в магнетическия институт, в началото на мѣсец Августа 1892 г. Ползата се поіави незабавно, и в продължение на три недѣли, тѣа се излѣчи съвършено.

Слѣдуіуштето писмо, што тѣа ми отправіа от 13 Октомври 1892, потвърдіава нейната признателност.

„Имам удоволствието да Ви извѣстіа, че здравіето ми е прѣввѣсно; положението, което имах прѣди да доіда при Вас, не се е подновило — и не вѣрвам да се поднови.

„Благополучна се считам като се гледам, че и аз съм с хората и си върша работата свободно, нѣшто, което е наі-хубавото мое удоволствие. Моіата към Вас признателност ште бѣде до живот.

„С почитание и сърдечна признателност

„Хуот“.